

NAISTEN SEKSUAALINEN TYYTYVÄISYYS

Kvantitatiivinen tarkastelu seksuaaliseen tyytyväisyyteen liittyvistä seikoista

Siru Kivinen

Jyväskylän yliopisto

Yhteiskuntatieteiden ja filosofian laitos

Sosiologian kandidaatintutkielma

Kevät 2019

SISÄLLYS

1 JOHDANTO.....	1
2 TUTKIMUSTA SEKSUAALISESTA TYYTYVÄISYYDESTÄ.....	5
2.1 Seksuaalinen tyytyväisyys.....	5
2.2 Seksuaalisen tyytyväisyyden tutkiminen ja teoretisointi	6
2.3 Tutkimuskysymys ja hypoteesit	10
3 AINEISTO JA MENETELMÄT.....	12
3.1 Aineisto	12
3.2 Muuttujat ja mittarit	13
3.3 Menetelmät.....	16
4 ANALYYSI JA TULOKSET	18
4.1 Seksuaalisen tyytyväisyyden ja yhdynnän yhteys	18
4.4 Elämäntilanteen ja seksuaalisen toiminnan vaikutukset seksuaaliseen tyytyväisyyteen....	21
5 POHDINTAA SEKSUAALISESTA TYYTYVÄISYYDESTÄ.....	26
LÄHDELUETTELO	32
Aineisto:.....	32
Kirjallisuus ja muut lähteet:	32

1 JOHDANTO

Tällä kandidaatin tutkielmallani selvitän naisten tyytyväisyyttä seksielämäänsä ja sitä, miten se, kuinka usein he haluaisivat olla sukupuoliyhdyntässä liittyä seksuaaliseen tyytyväisyyteen. Lisäksi selvitän miten elämäntilanteeseen liittyvät seikat sekä seksuaaliseen toimintaan liittyvät asiat kytkeytyvät seksuaaliseen tyytyväisyyteen. Tutkimuskohteeni on naisten seksuaaliseen tyytyväisyyteen liittyvät ja vaikuttavat seikat. Nämä seksuaaliseen tyytyväisyyteen liittyvät tekijät ovat aiempien tutkimusten perusteella muodostuneita seksuaalista tyytyväisyyttä selittäviä asioita. Seuraavaksi avaan viitekehystä, jossa seksuaalista tyytyväisyyttä usein käsitellään, sekä kerron suomalaisesta tutkimushankkeesta, jonka tulosten ongelmaisuuksien perusteella aihe on kiinnostava tämän työn kaltaiselle jatkotutkimukselle.

Seksuaalinen tyytyväisyys tarkoittaa yleensä ihmisten omaa arviota tai käsitystä heidän seksielämästä sen useisiin osa-alueisiin pohjautuen (Castellanos-Torres, Álvarez-Dardet, Ruiz-Muñoz & Pérez 2013, 150). Seksuaalinen tyytyväisyys liitetään usein seksuaaliterveyteen ja väestötasolla seksuaaliterveyttä voidaan mitata esimerkiksi mittaamalla kansalaisten kokemaa seksuaalista tyytyväisyyttä (Ilmonen & Nissinen 2006, 451). WHO puolestaan liittää seksuaaliseen terveyteen sen, että kaikilla on mahdollisuus nautinnollisiin ja turvallisiin seksuaalisiin kokemuksiin (2018). Seksuaalista terveyttä laajempi käsite on seksuaalinen hyvinvointi, jonka avulla voidaan käsitellä seksuaalisuutta esimerkiksi yksilötasolla, mutta myös rakenteellisella, sosiaalisella tai kulttuurisella tasolla. Seksuaalista hyvinvointia sosiaalisella ja rakenteellisella tasolla ilmentävät esimerkiksi asenneilmapiiri ja julkinen toiminta, jotka tukevat ja mahdollistavat seksuaalisen identiteetin rakentumista sekä antavat turvallisen ympäristön seksuaaliselle toiminnalle. Yksilötasolla puolestaan seksuaalinen hyvinvointi tarkoittaa esimerkiksi tyytyväisyyttä seksuaalisuuteensa ja mahdollisuutta toteuttaa seksuaalisuuttaan. (Ilmonen & Nissinen 2006, 446.) Rakenteellisella ja sosiaalisella tasolla tämä voisi siis tarkoittaa esimerkiksi homovastaisuuden sekä naisten ja miesten seksuaaliseen toimintaan liittyvän kaksinaismoraalin eli huorittelu vs. panomies –asettelun paheksumista tai näiden asioiden puuttumista kokonaan. Puolestaan yksilötasolla seksuaalinen hyvinvointi voisi tarkoittaa tyytyväisyyttä seksuaaliseen kanssakäymiseen eli seksiin ja mahdollisesti suhteeseen, joka mahdollistaa seksin toteuttamisen. Seksuaalinen tyytyväisyys siis liittyy useisiin tasoihin

yhteiskunnassa, eikä ole vain yksilötason asia, joten sosiologinen tutkimus aiheesta on kiinnostavaa.

Seksuaalista tyytyväisyyttä on tutkittu kansainväliselläkin tasolla, kuitenkin esimerkiksi Suomessa seksologinen tutkimus ei ole tarkemmin paneutunut seksuaalisen tyytyväisyyden tutkimiseen enää viime vuosina. Suomessa opetus- ja kulttuuriministeriön rahoittama Väestöntutkimuslaitos on jo usean vuosikymmenen ajan tutkinut Suomen väestöä, mihin kuuluu myös parisuhteiden ja seksuaalisuuden tutkiminen (Väestöliitto 2017a). Heidän seksologinen tutkimuksensa on pyrkinyt FINSEX-tutkimushankkeensa avulla selvittämään muutoksia, joita tapahtuu Suomalaisten seksuaalisuuteen liittyen kuten seksuaaliseen käyttäytymiseen, haluihin, nautintoon, ongelmiin ja arvoihin liittyen (Väestöliitto 2017b). FINSEX-tutkimushanke on aloitettu 1971, jonka jälkeen kyselylomakkeella tehtävä yli 30 aihepiirin indikaattorin tutkimus on toistettu neljä kertaa, viimeisimpänä vuonna 2015 (Väestöliitto 2017c). Tutkimushanke keskittyy melko paljon yhdyntään ja seksuaaliseen haluun, eikä niinkään seksuaaliseen tyytyväisyyteen. Seksuaalista tyytyväisyyttä käsitellään yhdellä kysymyksellä 127:stä kyselylomakkeessa (Väestöliitto 2017d), ja tällöinkin kysytään tyytyväisyydestä sukupuoliyhdyntöjen määrään, eikä seksuaalista tyytyväisyyttä käsitellä kokonaisuutena.

Väestöliiton raporttien mukaan vuoden 2015 tutkimuksen tulokset osoittavat kuinka yhdyntämäärät ovat vähentyneet, mutta seksuaaliset halut ovat lisääntyneet. Väestöliiton mukaan osa elää “seksuaalisessa puutteessa”, eli heillä on haluja enemmän kuin toteutuneita yhdyntöjä. (2017e; 2017f.) Tämä “seksuaalinen puute” voi kertoa myös seksuaalisesta tyytyväisyydestä, jota FINSEX-tutkimushankkeessakin tulisi mielestäni huomioida paremmin seksuaalisten halujen suuruuden ja yhdyntämäärien vähenemisen ristiriidan takia. Seksologisen tutkimuksen kohdentuminen yhdyntään ja seksuaaliseen haluun jättää tarvetta tutkia seksuaalista tyytyväisyyttäkin enemmän, varsinkin kun seksuaalisten halujen ja yhdyntöjen määrän ei nähdä FINSEX-tutkimushankkeen mukaan kohtaavan.

Seksuaalinen tyytyväisyys on sosiologisesti kiinnostava tutkimusaihe, sillä tälle FINSEX:in raporttien löytämälle epäkohdalle ei olla esitetty syitä. Aihetta tutkimalla voisi siis löytää selittäviä tekijöitä FINSEX-tutkimushankkeen tulosten eli yhdyntämäärien ja seksuaalisen

halun kehityksen kohtaamattomuudelle. Lisäksi voisi selventää myös sitä, tarkoittaako seksuaalisesti tyytymättömyys sitä, että haluaa useammin yhdyntää. Näitä tutkimalla FINSEX-tutkimushankkeen tulokset saivat perustelua sille, onko yhdyntämäärien lasku oikeasti ongelmallista. Suomessa on myös yleisesti puhuttu syntyvyyden laskusta, ja sen ongelmallisuudesta, muun muassa SDP:n Antti Rinteen 2017 puhe ”synnytystalkoista” ilmentää toivoa parantaa syntyvyyttä (Laine 2017, Aamulehti 23.8.2017). Syntyvyyden lisääntymistä voisi auttaa tieto siitä, miten seksielämä paranisi, sillä seksin harrastaminen on yleensä edellytys lasten saannille. Tutkimusaiheeni kartoittaa myös suomalaisten pariskuntien ja perheiden arkea, sillä tutkimani asiat kertovat myös parisuhteissa olevista naisista. Perhe-elämän tutkiminenkin on sosiologisesti kiinnostavaa. Tutkimuksesta voisi olla lisäksi hyötyä niin pariskunnille itselleen sekä esimerkiksi ihmisten kanssa työskenteleville seksuaalineuvojille.

Tässä työssä tutkin kvantitatiivisesti seksuaaliseen tyytyväisyyteen liittyviä seikkoja, kuten haluttua yhdyntämäärää, haluttomuutta, orgasmien määrää ja elämäntilanteeseen liittyviä asioita. Ristiintaulukoinnin avulla analysoin seksuaalisen tyytyväisyyden ja yhdyntämäärien yhteyttä toisiinsa. Linearisella regressioanalyysillä käsittelen elämäntilanteeseen ja seksuaaliseen toimintaan liittyvien muuttujien vaikutusta seksuaaliseen tyytyväisyyteen. Mielestäni on hyvä keskittyä naisten seksuaaliseen tyytyväisyyteen, jonka voi nähdä positiivisena seksuaalisuuteen liittyvänä asiana. Viime vuosina erityisesti naisten seksuaalisuuteen on liittynyt keskustelu #metoo-liikkeestä, joka käsittelee ihmisten kokemia seksuaalista ahdistelua ja häirintää, eli erittäin negatiivisia asioita (ks. esim. Kanerva 2018, Helsingin Sanomat 15.10.2018). #metoo-liikke on hyvin tärkeä, mutta mielestäni naisten seksuaalisuutta tulisi käsitellä yhteiskunnassamme useammin myös positiivisessa valossa, minkä takia tutkimuksessani käsittelen vain naisten seksuaalista tyytyväisyyttä. Aineistona käytän Taloustutkimus Oy:n keräämää Naiset ja seksi 2006-aineistoa, sillä se mahdollistaa haluttujen muuttujien tarkastelun.

Seuraavaksi avaan seksuaalisen tyytyväisyyden käsitettä ja käyn läpi siihen liittyvää aiempaa tieteellistä tutkimusta, jonka perusteella muodostan tutkimuskysymyksen sekä hypoteesit. Tätä seuraa aineiston ja käytettävien muuttujien sekä tutkimusmetodien esittely. Näitä seuraa

tutkimustulokset, ja päätöksenä on pohdintaosuus, jossa käsittelen hypoteesien paikkaansa pitävyyttä ja liitän tuloksia aiempaan tutkimukseen sekä yhteiskunnallisiin tekijöihin.

2 TUTKIMUSTA SEKSUAALISESTA TYYTYVÄISYYDESTÄ

2.1 Seksuaalinen tyytyväisyys

Seksuaalisella tyytyväisyydellä viitataan yleisesti ihmisen omaan seksielämänsä arvioon, joka voi muodostua esimerkiksi odotusten täyttymyksestä, seksin määrästä, intohimon tyydytyksestä ja eroottisten halujen toteutumisesta (Castellanos-Torres, Álvarez-Dardet, Ruiz-Muñoz & Pérez 2013, 150). Seksuaalinen tyytyväisyys voidaan nähdä osana parisuhdetyytyväisyyttäkin (Sprecher 1998: 38). Seksuaalinen tyytyväisyys käsitteenä voi kuitenkin olla melko vaikea määritellä. Portugalilaisessa Patrícia Monteiro Pascoalin, Isabel de Santa Bárbara Narcison ja Nuno Monteiro Pereiran tutkimuksessa tuodaan esille, kuinka aiemmin seksuaalista tyytyväisyyttä tutkittaessa on ollut hankaluuksia määrittää mitä seksuaalinen tyytyväisyys tarkoittaa tai minkäläisten teorioiden kautta sitä käsitellä. Heidän mukaansa asiaa on usein tutkittu ottamatta huomioon, se mitä ihmiset, maallikot, määrittävät seksuaalisen tyytyväisyyden olevan. (Pascoal, Narciso & Pereira 2014, 22—23.) Pascoal et al. selvittävät netin kautta pyydettyjen kirjoitettujen vastausten teemoittelun avulla heteroparisuhteessa olevien maallikoiden määritelmiä seksuaaliselle tyytyväisyydelle (2014, 24). Heidän tutkimuksen tuloksena seksuaalisen tyytyväisyyden pääteemoiksi muodostuivat henkilökohtainen seksuaalinen hyvinvointi (*personal sexual well-being*) ja kahdenväliset prosessit (*dyadic processes*). Henkilökohtaiseen seksuaaliseen hyvinvointiin kuuluvat seksuaalista tyytyväisyyttä määrittävät asiat, jotka eivät ole välttämättä riippuvaisia kumppanista vaan liittyvät omiin tuntemuksiin. (Pascoal et al. 2014, 25.) Henkilökohtaiseen seksuaaliseen hyvinvointiin kuuluvat asiat ovat: nautinto, positiiviset tuntemukset, halu, orgasmi, seksuaalinen avoimuus ja kiihottuminen (Pascoal et al. 2014, 26). Kahdenvälisten prosessien teema määrittelee seksuaalista tyytyväisyyttä parisuhteen kautta, siihen liittyvät alateemat ovat läheisyys, leikkisä seksuaalisuus (*ludic sexuality*) ja toistuvuus (*frequency*) (Pascoal et al. 2014, 25). Nämä teemat ja niiden sisältämät eri osat sekoittuivat ihmisten määritelmissä seksuaalisesta tyytyväisyydestä. Määritelmät sisältävät asioita, jotka kuuluvat niin henkilökohtaisen seksuaalisen hyvinvoinnin kuin kahdenvälisen prosessien teemoihin. (Pascoal et al. 2014, 26—27.)

Pascoalin et al. (2014) tutkimuksen mukaan seksuaalinen tyytyväisyys määritellään siis monien itseen ja kumppaniin liittyvien tuntemusten ja toiminnan kautta. Heidän tutkimus keskittyy kuitenkin vain heteroparisuhteessa oleviin, joten tulokset voivat olla vääristyneitä, eivätkä ota muunlaisten ihmisten, kuten sinkkujen ja homoseksuaalien, määritelmiä seksuaalisesta tyytyväisyydestä huomioon. Näin heidän tuloksensa koko väestöä ajatellen saattavat tuoda näkemystä kahdenvälisistä prosesseista liikaa esiin. Tämän takia on tärkeää, että aihetta tutkitaan lisää ja pyritään käsittämään seksuaaliseen tyytyväisyyteen liittyviä muitakin ulottuvuuksia.

Kuten Pascoal et al. artikkelissaan kertovat seksuaalisen tyytyväisyyden tutkimisessa ei ole käytössä vain yhtä tapaa tai yhtenäistä metodia tai indikaattoria mitata seksuaalista tyytyväisyyttä (2014, 22). Seksuaalista tyytyväisyyttä tutkittaessa sitä on mitattu esimerkiksi sillä kuinka usein yhdyntä johtaa orgasmiin (Haavio-Mannila & Kontula 1997, 401). Elina Haavio-Mannilan ja Osmo Kontulan tutkimuksen mukaan seksuaalinen tyytyväisyys on suoraan yhteydessä muun muassa orgasmiin (Haavio-Mannila & Kontula 1997, 409—413). Suomessa mittavaa seksitutkimusta tekevä Väestöliitto määrittelee kysymyslomakkeessaan yhdynnän emättimeen tapahtuvaksi sukupuoliyhteydeksi, sukupuoliyhteyden he puolestaan määrittelevät tarkoittavan “sukupuolista vuorovaikutusta joko yhdynnässä, suuseksissä tai käsin toista kiihottamalla” (2017d, 2). Orgasmiksi Väestöliitto määrittelee “sukupuolisen nautinnon päättymistä laukeamiseen ja hyvänolon tunteeseen” (2017d, 11). Tällaiset määritelmät jättävät ulkopuolelle esimerkiksi itsetyydytyksen tai miesten välisen yhdynnän, mikä on mielestäni ongelmallista seksuaalista tyytyväisyyttä tutkittaessa, sillä näin ei voida ottaa seksuaalisuuden ja seksuaalisen tyytyväisyyden kaikkia ulottuvuuksia huomioon. Mahdollista voisi olla se, että ihminen kokee olevansa seksuaalisesti tyytyväinen, silloinkin kun harrastaa vain itsetyydytystä ilman kumppania, ja kuten Pascoal et al. huomauttaa on seksuaalisen tyytyväisyyden tutkimus keskittynyt lähinnä heteroparisuhteissa oleviin ihmisiin (2014, 22).

2.2 Seksuaalisen tyytyväisyyden tutkiminen ja teoretisointi

Pascoalin et al. artikkelissa tuodaan esiin, kuinka seksuaalisuutta ja seksuaalista tyytyväisyyttä on käsitelty esimerkiksi sosiaalisen vaihdon teorian avulla (2014, 22-23). Sosiaalisen vaihdon

teorian mukaan sosiaalinen toiminta on vaihdantaa ja ihmiset pyrkivät saamaan suuret palkinnot tai hyödyt ja pienet hinnat tai haitat (Sprecher 1998, 32; Kontula 2009, 161). Artikkelissaan Susan Sprecher kertoo, että sosiaalisen vaihdon teorian yksi muoto on Kelli-An Lawrancen ja E. Sandra Byersin esittämä seksuaalisen tyytyväisyyden ihmistenvälinen malli (*The interpersonal model of sexual satisfaction*), jonka mukaan seksuaalinen tyytyväisyys seksuaalisessa suhteessa lisääntyy, kun seksuaaliset hyödyt ovat korkeat ja haitat matalat, ja nämä hyödyt ja haitat vastaavat odotuksia positiivisesti sekä, että molempien osapuolien hyötyjen ja haittojen taso on yhdenvertainen (Lawrence & Byers 1992, 123—128; 1995, 267—285, Sprecher 1998, 34 mukaan). Pascoalin et al. tutkimus osoittaa kuitenkin, että seksuaalista tyytyväisyyttä käsitellessä nousevat positiivisten seksuaalisten tuntemusten kuten seksuaalisen nautinnon eli seksuaalisten hyötyjen läsnäolo tärkeämmäksi kuin negatiivisten eli seksuaalisten haittojen poissaolo (2014, 27).

Sosiaalisen vaihdon teoriaan ja seksuaalisuuteen sekä kumppanin valintaan liittyy myös Osmo Kontulan esittelemä käsite seksuaalinen yhteensopivuus. Seksuaalinen yhteensopivuus tarkoittaa Kontulan mukaan sitä, että seksuaaliset halut ja mielenkiinto kohtaavat kumppanin kanssa niin suhteen alussa kuin jatkuvat suhteen edetessä samankaltaisina (2016, 15). Vaikka parisuhteessa kumppaneilla usein on samanlaiset seksuaaliset halut, voi suhteen alussa miehillä ja naisilla olla erilaiset käsitykset seksistä ja siitä milloin seksiä ensimmäisen kerran harrastetaan. Tutkimusten mukaan usein miehet haluavat harrastaa seksiä aiemmin. (Sprecher 1998, 35.) Aiemmin seksiä haluava voi antaa lahjoja tai erityisiä palveluksia ennen seksiä tai sen jälkeen, mikä ilmentää sosiaalisen vaihdon teoriaa, vaikeivat osapuolet vaihtoa tietoisesti ajattelekaan (Sprecher 1998, 36). Sosiaalisen vaihdon teorian mukaan kumppani voidaan valita niin, että hän on mahdollisimman paljon sosiaalisella tasolla houkutteleva, esimerkiksi ulkonäöltään ja sosiaaliselta statukseltaan (Sprecher 1998, 35). Seksuaalista mieltymystä voi kuitenkin olla vaikea todeta sosiaalisesta olemuksesta ennen tarkempaa tutustumista toiseen seksuaalisesti (Kontula 2016, 15), joten sosiaalisesti houkutteleva kumppani ei aina ole myös seksuaalisesti yhteensopiva kumppani.

Sosiaalisen vaihdon teorian lisäksi seksuaalisuutta on käsitelty esimerkiksi evoluutioteorian kautta. Kontulan mukaan seksuaalisen tyytyväisyyden kannalta tärkeää on vuorovaikutus

osapuolten (heterosuhteissa miesten ja naisten) välillä (2009, 215). Vuorovaikutuksen onnistumiseksi on hyvä ymmärtää eroavaisuuksia ja yhtäläisyyksiä, joita miesten ja naisten välillä on (Kontula 2009, 215). Kontula kertoo kuinka evoluution ja biologian myötä ihmiset käyttäytyvät seksuaalisesti eri tavalla, Kontulan mukaan esimerkiksi naiset panostavat vanhemmuuteen enemmän ja eivät tämän takia ole valmiita harrastamaan seksiä kenen kanssa tahansa (2009, 215—216). Lisäksi esimerkiksi kuukautiskierron ajankohta vaikuttaa naisten seksuaaliseen halukkuuteen, mikä voi näkyä myös tutkimustuloksissa. Kuukautisten aikaan kerätty aineisto voi erota muuna aikana kerätystä aineistosta, sillä kuukautiset voivat vaikuttaa naisten seksuaalisuuteen esimerkiksi lisäämällä haluja tai vähentämällä niitä. (Kontula 2009, 217.)

Kontula käsittelee evoluutioteorian lisäksi seksuaalisia skriptejä tarkastellessaan miesten ja naisten välisiä seksuaalisia eroavaisuuksia. Hänen mukaansa seksuaaliset skriptit ovat erilaisia kulttuurin muokkaamia ja sen kautta opittuja toimintamalleja, joiden mukaan miehet ja naiset käyttäytyvät seksuaalisissa tilanteissa. Skriptit ovat usein tiedostamattomia, mutta ihmiset kuitenkin toimivat yleensä niiden mukaan, sillä näin toimimalla voi luultavasti päästä haluamiinsa lopputuloksiin. Kontula kertoo myös, kuinka miehet ovat oppineet ehdottamaan ja naiset joko hylkäämään tai suostumaan seksuaalisiin ehdotuksiin. (2009, 220.)

Espanjalaisen seksuaalisen tyytyväisyyden sosiaalisia määrittelijöitä selvittävän tutkimuksen mukaan sukupuolittunut työnjako vaikuttaa negatiivisesti naisten seksuaaliterveyteen, jonka yksi osa on seksuaalinen tyytyväisyys (Castellanos-Torres, Álvarez-Dardet, Ruiz-Muñoz & Pérez 2013, 152). Saman tutkimuksen mukaan myös naiset, jotka voivat päättää enemmän ajankäytöstään ovat seksuaalisesti tyytyväisempiä (Castellanos-Torres et al. 2013, 152). Yhdysvaltalaisen tutkimuksen mukaan myös parisuhdetyytyväisyys ja seksuaalinen tyytyväisyys vaikuttavat positiivisesti toisiinsa, kuten myös seksuaalinen tyytyväisyys ja seksuaalinen aktiivisuus (McNulty, Wenner & Fisher 2016, 85). Suomessa Haavio-Mannila ja Kontula (1997) ovat tutkineet seksuaalista tyytyväisyyttä hieman samankaltaisesti, tutkimuksessaan he tuovat esiin erilaisia tekijöitä, jotka korreloivat seksuaalisen tyytyväisyyden kanssa. Heidän löydöksiään ovat, että esimerkiksi nuoren iän, epäuskonnollisen lapsuudenkodin, aikaisin aloitetun seksielämän, korkean koulutuksen, vapaiden

seksuaaliasenteiden, seksin pitämisen tärkeänä elämässä, yhdyntöjen määrän ja orgasmien olevan yhteydessä korkeampaan seksuaaliseen tyytyväisyyteen (Haavio-Mannila & Kontula 1997, 415). Haavio-Mannilan ja Kontulan tutkimus on kuitenkin 90-luvulta, joten olisi hyvä, että seksuaaliseen tyytyväisyyteen liittyviä asioita Suomessakin tutkittaisiin uudelleen.

Seksuaalista tyytyväisyyttä on tutkittu myös Bronfenbrennerin ekologisen teorian kautta. Ekologinen teoria painottaa yksilön ja muiden yksilöiden sekä sosiaalisten systeemien ja ympäristön vuorovaikutusta. Sen avulla voidaan tarkastella yksilötason asiaa ottamalla huomioon muiden tasojen asiat, kuten mesosysteemin eli esimerkiksi läheisten ihmissuhteiden tai exosysteemin kuten sosiaalisen tuen verkon tai makrotason eli instituutioiden, lakien ja kulttuurien vaikutuksia. (Henderson, Lehavot & Simoni 2009, 51.) Ekologisen teorian mukaan seksuaalista tyytyväisyyttä tutkittaessa tulee siis huomioida muitakin asioita kuin pelkkiä yksilötason asioita, mistä myös seksuaalisen hyvinvoinnin käsite kertoo (Ilmonen & Nissinen 2006, 446).

Myös julkaisemattomassa harjoitustyössäni (Kivinen 2016) tulee ilmi erilaisten tasojen asioita liittyen seksin harrastamiseen ja syihin seksin määrästä. Sisällönanalyysillä Vauva.fi:n nettikeskustelusta tuon esiin syitä, joiden vuoksi ihmisillä on seksiä yhtä paljon kuin he ovat seksiä halunneet sekä syitä, joiden takia ihmisillä ei ole halujensa mukaista määrää seksiä (Kivinen 2016). Pyrin tällä julkaisemattomalla harjoitustyölläni (Kivinen 2016) selvittämään juuri FINSEX-tutkimushankkeen raporttien (Väestöliitto 2017e; Väestöliitto 2017f) ja Helsingin Sanomienkin (Kallionpää 2016, 10.2.2016) raportoimaa ristiriitaa seksuaalisten halujen ja yhdyntämäärien välillä. Vauva.fi:n nettikeskusteluun osallistuneille, joilla seksiä oli halujensa mukaisesti sisällönanalyysissä syiksi muodostui, että arki mahdollistaa seksin, kuten yhteistä aikaa kaksin sekä, että on syitä harrastaa seksiä muun muassa kumppanin tekemien aloitteiden takia. Lisäksi halujensa mukaisesti seksiä harrastavat olivat keksineet tapoja toteuttaa seksuaalisuuttaan ja harrastaa seksiä vaikka heillä ei ollut kumppania tai seksuaaliset halut kumppanin kanssa eivät kohdanneet. Puolestaan heillä, joilla seksiä ei ollut yhtä paljon kuin he olisivat halunneet syyt löytyivät ensinnäkin siitä, että kumppanin kanssa seksuaaliset halut eivät kohtaa seksiin tai yhdyntään asti. Tämä johtui muun muassa siitä, kuinka kumppani ei tee aloitteita, ei itse halua seksiä tai yhdyntä ei ole seksin harjoittamisen ainoa vaihtoehto. Toiseksi

minkä takia seksiä ei ollut halujen mukaista määrää johtui elämäntilanteesta, elämä nähtiin epäsuotuisana seksille. Väsymys, stressi, kiireinen arki, terveys ja kumppanit erillään olivat syitä, joiden takia vastanneilla ei ollut seksiä yhtä paljon kuin heillä oli seksuaalisia haluja. (Kivinen 2016.) Nämä sisällönanalyysin tulokset auttavat muodostamaan käsitystä siitä, mikä voisi auttaa liittämään seksuaalisia haluja sekä seksuaalisia tekoja toisiinsa ja selvittämään seksuaaliseen tyytyväisyyteen liittyviä seikkoja.

2.3 Tutkimuskysymys ja hypoteesit

Seksuaaliseen tyytyväisyyteen on siis liitetty erilaisia teorioita ja seksuaalisen tyytyväisyyden kanssa korreloivia tekijöitä on kvantitatiivisenkin tutkimuksen avulla löydetty paljon. Tässä työssä pyrin kuitenkin kartoittamaan niitä seksuaaliseen tyytyväisyyteen liittyviä yhteyksiä, joita ei ole vielä kvantitatiivisesti tarkasteltu yhtä paljon kuin esimerkiksi sosiaalista taustaa. Tarkemmin haluan tutkia sitä, että ovatko halutut yhdyntämäärät ja seksuaalinen tyytyväisyys yhteydessä toisiinsa. Aiemmin tekemäni sisällönanalyysin perusteella elämäntilanteeseen liittyvät tekijät, kuten stressi ja lapset vaikuttavat mahdollisuuksiin harrastaa seksiä (Kivinen 2016), ja näin myös mahdollisesti seksuaaliseen tyytyväisyyteen, joten tarkastelen niiden vaikutuksia seksuaaliseen tyytyväisyyteen. Tarkastelen myös muun muassa Pascoal et al. (2014) tutkimuksen mukaisen seksuaalisen tyytyväisyyden määritelmän mukaisten asioiden liittymistä seksuaaliseen tyytyväisyyteen.

Väestöliiton tekemät tutkimukset seksuaalisuuteen liittyen eivät ole keskittyneet seksuaaliseen tyytyväisyyteen, joten aiheen tutkiminen Suomessa varsinkin heidän tulostensa ristiriitaisuuden takia on hyväksi (Väestöliitto 2017f). Seksuaalisten halujen lisääntyminen, mutta yhdyntöjen väheneminen on tämä ristiriita, joka voi liittyä seksuaaliseen tyytyväisyyteen. Eli haluan tutkia esimerkiksi sitä, että tarkoittaako vähäinen seksuaalinen tyytyväisyys sitä, että haluaa lisää yhdyntää. Seksuaalisen tyytyväisyyden määritteleviä asioita tulisi kuitenkin tutkia, jotta yhdyntämäärien ja seksuaalisten halujen kohtaamattomuuden ongelmallisuutta voidaan perustella tai sen ongelmana pitäminen voidaan kumota. Tämän takia tutkimuskysymys tässä tutkielmassa on: “Mitkä seikat liittyvät naisten seksuaaliseen tyytyväisyyteen?”. Tutkimuskysymys keskittyy vain naisiin, sillä näen heidän seksuaalisen tyytyväisyytensä

tutkimisen tärkeänä, koska naisten seksuaalisuuteen liittyviä asioita tulisi käsitellä nykypäivän keskustelunaiheiden valossa myös positiiviseen sävyyn.

Tutkimuskysymykseni on melko laaja, joten siihen liittyy erilaisia hypoteeseja, joita pyrin selvittämään kvantitatiivisten analyysien avulla. Ekologisen teorian mukaan seksuaalinen tyytyväisyys muodostuu eri tasojen asioista, joten seksuaalista tyytyväisyyttä tutkittaessa tulee ottaa huomioon monen tasoisia asioita (Henderson et al. 2009, 51), minkä takia tämän tutkimuksen hypoteesit ovat monitasoisia ja niiden todistaminen tai kumoaminen tuottavat tietoa naisten seksuaalisesta tyytyväisyydestä, sekä sen mahdollisesta monitasoisuudesta. Aikaisemman tutkimuksen perusteella hypoteesit voidaan muodostaa niin, että seksuaaliseen tyytyväisyyteen vaikuttaa henkilökohtainen seksuaalinen hyvinvointi ja kahdenväliset prosessit parisuhteessa (Pascoal et al. 2014, 25), mutta myös sosiaaliset taustatekijät, seksuaaliset käytännöt, orgasmit (Haavio-Mannila & Kontula 1997, 415) ja seksuaalinen aktiivisuus (McNulty et al. 2016, 85) sekä arkeen ja elämäntilanteeseen liittyvät asiat (Kivinen 2016). Työn varsinaiset hypoteesit ovat:

Hypoteesi 1: Vähäinen seksuaalinen tyytyväisyys on yhteydessä siihen, että yhdyntöjä ei ole sopiva määrä.

Hypoteesi 2: Elämäntilanteeseen liittyvät asiat vaikuttavat seksuaaliseen tyytyväisyyteen.

Hypoteesi 3: Seksuaaliseen toimintaan liittyvät asiat vaikuttavat seksuaaliseen tyytyväisyyteen.

Alkuoletus tutkimukselle on hypoteesi 1, joka muodostuu Väestöliiton FINSEX-tutkimushankkeen raporttien (2017e; 2017f) perusteella. Hypoteesi 2 muodostuu julkaisemattoman harjoitustyöni tuloksista (Kivinen 2016) ja kolmas hypoteesi on Pascoal et al. (2014) tutkimuksen tuloksia mukaileva. Seuraavassa luvussa avaan enemmän millä tavoin näitä hypoteeseja tutkin ja miten niitä on aineistossa mitattu.

3 AINEISTO JA MENETELMÄT

3.1 Aineisto

Aineistona tässä tutkimuksessa on Taloustutkimus Oy:n vuonna 2006 keräämää Naiset ja seksi 2006 -aineisto, jonka on tuottanut Kustannusosakeyhtiö Iltalehti. Aineiston kuvauksessa kerrotaan että, aineiston avulla haluttiin selvittää “suomalaisten naisten seksuaalista käyttäytymistä ja mielipiteitä”. Perusjoukkona aineistossa on Suomessa asuvat suomalaiset naiset, jotka ovat 20—65-vuotiaita. Heistä poimittiin Väestötietokeskuksen väestötietojärjestelmästä todennäköisyysotannalla 5000 henkilön otos. Aineisto kerättiin heiltä postin välityksellä kirjeitse itsetäytettävällä strukturoidulla lomakkeella. Lomakkeita palautui 1697, eli vastausprosentti on 33,9 %. Vastaajista 72,4 % oli parisuhteessa, naimattomia 14,5 % ja eronneita tai leskiä 11,5 %. Puolestaan iältään vastaajista oli 20—30-vuotiaita 24,7 %, 31—40-vuotiaita 19,8 %, 41—50-vuotiaita 22 %, 51—60-vuotiaita 23 % ja yli 60-vuotiaita oli 9,5 %, eli ikäjakauma on melko tasainen. Peruskoulutukseltaan vastaajista 17,4 % oli suorittanut perus- tai kansakoulun, 24,3 % ammatti- tai keskikoulun, 29,3 % ylioppilas tai opistotason ja yhteensä 27,7 % oli suorittanut ammattikorkeakoulun, yliopiston tai muun korkeakoulun.

Aineisto keskittyy seksuaaliseen käyttäytymiseen ja sukupuolielämään, sekä tyytyväisyyteen seksuaaliseen käyttäytymiseen ja sukupuolielämään liittyen ja kartoittaa myös yhdyntäkertoihin liittyvää tietoa sekä muita asioita kuten pettämistä ja lempiyhdyntäasentoja. Kyselylomakkeella oli 22 sukupuolielämään liittyvää kysymystä ja kymmenen taustatietoja kartoittavaa kysymystä, näistä muodostuu yhteensä 84 muuttujaa. Aineisto on itsessään monipuolinen ja tarjoaa tällekin tutkimukselle hyödynnettävää tietoa, sillä sen monesta seksuaaliseen toimintaan ja sukupuolielämään liittyvästä kysymyksestä osa käsittelee suoraan seksuaalista tyytyväisyyttä ja sitä parantavia tekijöitä. Aineiston muuttujista olen muokannut omiin käyttötarkoituksiin sopivia muuttujia sekä käyttänyt aineiston valmiita muuttujia, mistä kerron seuraavaksi.

3.2 Muuttujat ja mittarit

Seksuaalinen tyytyväisyys ja tyytymättömyys

Tutkimukseni tarkoituksena on selvittää naisten seksuaaliseen tyytyväisyyteen liittyviä seikkoja. Taloustutkimuslaitos Oy:n tutkimuslomakkeella seksuaalisen tyytyväisyyden tasoa selvitettiin kysymyksellä “[Q1] Miten tyytyväinen olette nykyiseen sukupuolielämäänne?”. Tämän Q1-muuttujan arvot ovat 1 = erittäin tyytymätön, 2 = melko tyytymätön, 3 = en tyytyväinen enkä tyytymätön, 4 = melko tyytyväinen ja 5 = erittäin tyytyväinen.

Muokkasin Q1-muuttujasta Q1_1-muuttujan yhdistäen muuttujan arvot ryhmiksi, jotta ryhmistä tulisi tarpeeksi suuret ja näin ensimmäisen hypoteesin, seksuaalisen tyytyväisyyden ja yhdyntöjen sopivan määrän vertailu, onnistuisi käyttämälläni ristiintaulukointimenetelmällä. Q1_1-muuttujan arvot ovat 1 = erittäin tyytymätön ja melko tyytymätön, 2 = en tyytymätön enkä tyytyväinen 3 = melko tyytyväinen ja erittäin tyytyväinen. Näin tyytyväisyyttä mittaavan Q1_1-muuttujan arvon kasvaessa tyytyväisyys lisääntyy. Vastanneista 15,1 % kuului erittäin tyytymättömiin tai melko tyytymättömiin, 15,7 % en tyytymättömiin enkä tyytyväisiin ja 66,6 % melko tyytyväisiin tai erittäin tyytyväisiin, ja vastanneita oli 1653.

Muokkasin Q1-muuttajaa myös niin että, sen arvot ovat toisinpäin, tyytyväisyys saa pienen arvon ja tyytymättömyys isomman arvon. Näin seksuaalisen tyytymättömyyden ja elämäntilanteen sekä seksuaaliseen toimintaan liittyvien seikkojen selvittäminen onnistuisi luontevasti toisella analyysimenetelmälläni lineaarisella regressioanalyysillä. Tämän uuden Tyytymättömyys-muuttujan arvot ovat siis 0 = erittäin tyytyväinen, 1 = melko tyytyväinen, 2 = en tyytymätön enkä tyytyväinen, 3 = melko tyytymätön ja 4 = erittäin tyytymätön. Eli muuttujan arvon kasvaessa tyytyväisyys pienenee. Vastanneista erittäin tyytyväisiin kuului 21,8 %, melko tyytyväisiin 44,8 %, en tyytyväisiin enkä tyytymättömiin 15,7 %, melko tyytymättömiin 9,7 % ja erittäin tyytymättömiin kuului 5,4 %.

Yhdyntöjen haluttu määrä

Halusin selvittää myös, tarkoittaako vähäinen seksuaalinen tyytyväisyys sitä, etteivät yhdyntöjen määrät ole sopivat, sillä FINSEX-tutkimushankkeen raporttien ristiriita viittaisi tähän suuntaan (Väestöliitto 2017e; Väestöliitto 2017f). Kyselylomakkeella yhdyntämääristä

kysyttiin kysymyksellä: “[Q6] Miten usein haluaisitte olla sukupuoliyhdyntäessä?”. Q6-muuttujan arvot ovat 1 = paljon useammin kuin nykyisin, 2 = vähän useammin kuin nykyisin, 3 = nykyinen on sopiva määrä, 4 = vähän harvemmin kuin nykyisin, 5 = paljon harvemmin kuin nykyisin ja 6 = en haluaisi olla sukupuoliyhdyntäessä lainkaan. Näin ensimmäisen hypoteesin “sopiva määrä” muotoilu tulee aineistosta ja tästä muuttujasta. Ensimmäistä hypoteesia testatakseni tuli tämäkin muuttuja muokata uudelleen, samasta syystä kuin Q1_1-muuttuja. Muodostin siis Q6-muuttujasta Q6_1 muuttujan, jonka arvot ovat 1 = paljon useammin kuin nykyisin ja vähän useammin kuin nykyisin, 2 = nykyinen määrä on sopiva, 3 = vähän harvemmin kuin nykyisin ja paljon harvemmin kuin nykyisin ja en haluaisi olla sukupuoliyhdyntäessä lainkaan. Yhdyntöjen haluttua määrää mittaava Q6_1-muuttujan arvon kasvaessa siis halukkuus yhdyntään vähenee. Vastanneista 50,2 % haluaisi olla paljon useammin kuin nykyisin tai vähän useammin kuin nykyisin sukupuoliyhdyntäessä, 43,3 % koki nykyisen sopivana määränä ja 4,7 % vastanneista haluaisi olla vähän harvemmin kuin nykyisin tai paljon harvemmin kuin nykyisin tai ei haluaisi olla sukupuoliyhdyntäessä lainkaan, ja vastanneita oli yhteensä 1667.

Elämäntilanne

Aiemman julkaisemattoman harjoitustyöni perusteella elämäntilanteeseen liittyvät seikat vaikuttavat mahdollisuuksiin harrastaa seksiä, joten sen perusteella muodostetun hypoteesin mukaan ne vaikuttaisivat myös seksuaaliseen tyytyväisyyteen. Harjoitustyön tulosten mukaan esimerkiksi lapset, stressi, väsymys ja yhteinen aika ovat tekijöitä, jotka vaikuttavat seksin määrään. (Kivinen 2016.) Tutkimuskysymystä ja toista hypoteesia käsitelläkseni keskityn siis näihin elämäntilanteeseen liittyviin tekijöihin. Aineistossa näitä asioita on otettu huomioon kysymyksellä “Mikä parantaisi sukupuolielämääne?”, jonka vastausmahdollisuudet olivat: “1 = kumppani olisi aloitteellisempi, 2 = olisin itse aloitteellisempi, 3 = lapset eivät häiritsisi, 4 = työstressi vähenisi, 5 = riittävä lepo, 6 = jokin muu, mikä ja 7 = ei mikään”. Näistä vastauksista on muodostettu erillisiä muuttujia kuten “[Q2_3] Mikä parantaisi sukupuolielämääne?: lapset eivät häiritsisi”, “[Q2_4] Mikä parantaisi sukupuolielämääne?: työstressi vähenisi”, “[Q2_5] Mikä parantaisi sukupuolielämääne?: riittävä lepo” ja “[Q2_6] Mikä parantaisi sukupuolielämääne?: olisi kumppani / enemmän yhteistä aikaa”. Nämä ovat kaikki saaneet omat arvonsa, jos kyseinen asia on mainittu.

Jotta hypoteesin 2 käsittely onnistuu käyttämälläni lineaarisella regressioanalyysillä, muodostin näistä Q2-muuttujista elämäntilanne-muuttujan. Uusi muuttuja ottaa huomioon sukupuolielämää parantavista asioista kuten, lapset ei häiritsisi ([Q2_3]), työstressi vähenisi ([Q2_4]), riittävä lepo([Q2_5]) ja enemmän yhteistä aikaa ([Q2_6]). Elämäntilanne-muuttujan arvot ovat 0 = mikään elämäntilanteeseen liittyvä asia (edellä mainituista) ei parantaisi sukupuolielämää, 1 = yksi asia parantaisi sukupuolielämää, 2 = kaksi asiaa parantaisi sukupuolielämää, 3 = kolme asiaa parantaisi sukupuolielämää ja 4 = neljä asiaa parantaisi sukupuoli elämää. Eli esimerkiksi muuttuja sai arvoksi 2, kun kaksi asiaa kuten työstressin väheneminen ja riittävä lepo parantaisivat sukupuolielämää ja 0 jos mikään huomioonotettu elämäntilanteeseen liittyvä asia ei parantaisi sukupuolielämää. Vastanneista 61,9 %:lla mikään elämäntilanteeseen liittyvä ei parantaisi sukupuoli elämää, 30,2 %:lla yksi asia parantaisi, 7,1 %:lla kaksi asiaa parantaisi, 0,8 %:lla vastanneista kolme asiaa parantaisi sukupuolielämää.

Orgasmi ja seksuaalinen haluttomuus

Esimerkiksi Pascoal et al. (2014, 26) mukaan seksuaaliseen tyytyväisyyteen liitetään myös seksuaalisuuteen liittyviä asioita kuten orgasmi ja seksuaaliset halut. Näin halusin ottaa myös nämä tekijät mukaan selvittäessäni naisten seksuaaliseen tyytyväisyyteen liittyviä seikkoja, jotta käsitelisin asiaa usealta osa-alueelta, ottamalla mukaan myös seksiin liittyvät tekijät. Kolmannen hypoteesin “seksuaaliseen toimintaan liittyviä asioita” mittaan siis aineiston muuttujalla “[Q9] Kuinka usein saatte orgasmin (hyvän olon tunne, laukeaminen) yhdynnässä?”. Q9-muuttujan arvot ovat 1 = lähes aina, 2 = useimmiten, 3 = joskus ja 4 = en juuri koskaan. Vastanneista yhdynnässä orgasmin saa lähes aina 30 %, useimmiten 31,2 %, joskus 22,4 % ja ei juuri koskaan 13,5 %, ja vastanneita oli 1650.

Seksuaaliseen toimintaan liittyviä asioita mittaan lisäksi muuttujalla, joka käsittelee seksuaalista haluttomuutta. Seksuaalinen halu nähdään osana seksuaalista tyytyväisyyttä (Pascoal et al. 2014, 26) ja käyttämäni muuttuja käsittelee näin seksuaalista haluttomuutta. Seksuaalisesta halusta kyselylomakkeella on kysytty kysymyksellä: “Kärsittekö seksuaalisesta haluttomuudesta?”. Kysymyksestä on muodostettu muuttuja: “[Q20] Kärsittekö seksuaalisesta haluttomuudesta?”, ja muuttujan arvot ovat 1 = miltei jatkuvasti, 2 = usein, 3 = joskus, 4 =

harvoin ja 5 = en koskaan. Jotta seksuaalisen haluttomuuden tarkastelu muiden muuttujien kanssa onnistui, muokkasin Q20-muuttujasta uuden muuttujan, jossa sen arvot ovat käänteiset eli 1 = en koskaan, 2 = harvoin, 3 = joskus, 4 = usein ja 5 = miltei jatkuvasti eli muuttujan arvon kasvaessa haluttomuus lisääntyy. Vastanneista haluttomuudesta kärsii 11,2 % ei koskaan, 33,9 % harvoin, 38,6 % joskus, 11,2 % usein ja 3,7 % miltei jatkuvasti, vastanneita oli 1673.

3.3 Menetelmät

Tutkimuksessani käytän ristiintaulukointi- ja lineaarinen regressionalyysimenetelmiä. FINSEX-raporttien ristiriitaisuus yhdyntöjen määristä, seksuaalisesta halusta ja seksuaalinen puute-pohdintojen (Väestöliitto 2017e; Väestöliitto 2017f) perusteella on mielestäni mielekästä selvittää tutkimukseni ensimmäistä hypoteesia seksuaalisesta tyytyväisyydestä ja sopivista yhdyntämääristä. Seksuaalisen tyytyväisyyden ja haluttujen yhdyntämäärien tarkasteluun valitsin ristiintaulukoinnin, koska sillä voidaan katsoa muuttujien jakaumia ryhmien mukaan, eli ristiintaulukoinnilla nähdään, kuinka moni vastaajista on mitäkin ryhmää, esimerkiksi tyytymättömiä sekä haluavat enemmän yhdyntöjä. Ristiintaulukoinnin kanssa suoritettava Chi-neliön testi kertoo myös ovatko tulokset merkittäviä vai sattuman tulosta. (Karhunen, Rasi, Lepola, Muhli & Kanninen 2011, 65—67.) Chi-neliön testin toiminnan kannalta yksikään odotettu frekvenssi ei voi olla yhtä pienempi ja vain viidesosa odotetuista frekvensseistä saa olla viittä pienempiä (Karhunen et al. 2011, 67). Jotta ristiintaulukointi onnistui, tuli aineiston muuttujia siis muokata uusiksi.

Pertti Jokivuoren ja Risto Hietalan mukaan lineaarinen regressioanalyysi soveltuu käytettäväksi metodiksi, kun tutkija uskoo selitettävän asian olevan seurausta toisista tekijöistä (2015, 36-37). Aiempien tutkimuksien mukaan on monia asioita, jotka selittävät seksuaalista tyytyväisyyttä. Näiden tutkimusten perusteella olen siis hypoteesini muodostanut ja käytettävät muuttujat valinnut, ja niitä tarkastelen lineaarisella regressioanalyysillä. Eli seksuaalinen tyytymättömyys on selitettävä muuttuja ja elämäntapaan liittyvät asiat ja seksuaaliseen toimintaan liittyvät asiat selittäviä muuttujia. Lineaarisen regressioanalyysin avulla pyritään siis selittämään selitettävän muuttujan vaihtelua selittävien muuttujien avulla (Karhunen et al. 2011, 89).

Kaisa Kirveksen menetelmäoppaan mukaan keskityn analyysissäni tiettyihin tunnuslukuihin Model Summary-, Anova- sekä Coefficients-tulosteista (2013, 16). Ensimmäiseksi keskityn Model Summaryssa eli mallin tiivistelmässä näkyvään R Squareen eli mallin selitysteeseen (Kirves 201, 17), joka kertoo että, kuinka paljon selittävät muuttujat selittävät selitettävän muuttujan vaihtelusta (Karhunen et al. 2011, 91). Tulosten Anova kohdan Sig. kertoo mallin selittäjien merkitsevyyden (Kirves 2013, 17), joka kertoo että, onko tulos tilastollisesti merkitsevä. Seuraavaksi Coefficients-työkalusta katsotaan Standardized Coefficients Beta eli standardoitu regressiokerroin kohtia, joiden avulla voidaan vertailla eri muuttujien vaikutuksia (Kirves 2013, 18). Sig.-kohdasta näkee regressiokertoimen tilastollisen merkitsevyyden, joka kertoo selittäjien tilastollisesta merkitsevyydestä (Kirves 2013, 18). Viimeiseksi Tolerance eli toleranssi kohta, joka kertoo että, tuleeko huolestua muuttujien multikollineaarisuudesta (Kirves 2013, 18). Näistä keskeisistä lineaarisen regressioanalyysin tunnusluvuista muodostan taulukon, josta kaikki tärkeät luvut ovat nähtävissä analyysin ja tulosten esittelyn lomassa seuraavassa luvussa.

4 ANALYYSI JA TULOKSET

4.1 Seksuaalisen tyytyväisyyden ja yhdynnän yhteys

Selvittäessäni ensimmäistä hypoteesiani, eli vähäinen seksuaalinen tyytyväisyys on yhteydessä siihen, että yhdyntöjä ei ole sopiva määrä, ristiintaulukoinnin avulla sain selville kiinnostavia asioita seksuaaliseen tyytyväisyyteen kuin yhdyntöjen haluttuun määräänkin liittyen. Taulukosta 1 nähdään kuinka, ensinnäkin analyysini tulokset ovat tilastollisesti merkitseviä, eikä niitä voi pitää johtuvan pelkästä sattumasta. Analyysini Chi neliön testi kertoo, että p-arvo on pienempi kuin 0.001, eli tulokset ovat tilastollisesti erittäin merkitseviä, tuloksia voidaan siis pitää hyvänä kuvauksena populaatiosta. Tilastollisesti merkitsevyys tarkoittaa sitä, että sukupuolielämään tyytyväisyydellä ja sukupuoliyhdynnällä on tilastollisesti merkitsevä yhteys. Yhteydestä ei voida kuitenkaan sanoa tämän analyysin perusteella esimerkiksi, että kumpi vaikuttaa kumpaan tai millaista tämä yhteys on, mutta aikaisemman tutkimuksen perusteella voidaan yhteyttä pohtia. Seuraavaksi kuitenkin esittelen tätä yhteyttä ja ristiintaulukoinnin tuloksia tarkemmin.

Taulukko 1. Haluttu sukupuoliyhdynnän määrä ^a sukupuolielämään tyytyväisyyden ^b mukaan

	Erittäin tyytymätön ja melko tyytymätön		En tyytymätön enkä tyytyväinen		Melko tyytyväinen ja erittäin tyytyväinen		Yhteensä	
	n	%	n	%	n	%	n	%
Paljon useammin kuin nyt ja vähän useammin kuin nyt	232	92,1	182	70,3	418	37,3	832	51,0
Nykyinen on sopiva määrä	10	4,0	60	23,2	654	58,4	724	44,4
Vähän harvemmin kuin nykyisin ja paljon harvemmin kuin nykyisin ja en haluaisi olla lainkaan	10	4,0	17	6,6	48	4,3	75	4,6
Yhteensä	252	100	259	100	1120	100	1631	100

$\chi^2(4, N=1631) = 314.38, p < .001$

^a Kysymyksen tarkka muoto: ”Miten usein haluaisitte olla sukupuoliyhdynnässä?”

^b Kysymyksen tarkka muoto: ”Miten tyytyväinen olette nykyiseen sukupuolielämäänne?”

Ensimmäistä hypoteesiani selvittääkseni keskityn ensin heihin, jotka vastasivat olevansa erittäin tyytymättömiä tai melko tyytymättömiä sukupuolielämäänsä. Taulukosta 1 näkee että, heitä on 252 (eli 15,5 %) kyselyyn vastanneista. Vähäisen seksuaalisen tyytyväisyyden ryhmästä suurin osa eli 92,1 % haluaisi olla sukupuoliyhdyntä paljon useammin kuin nyt tai vähän useammin kuin nyt. Seksuaalisesti tyytymättömistä neljälle prosentille nykyinen sukupuoliyhdyntämäärä on sopiva, kuten myös toinen neljä prosenttia heistä haluaisi olla vähän harvemmin tai paljon harvemmin kuin nyt yhdynnässä tai ei haluaisi olla lainkaan yhdynnässä. Eli aineistossa lähes kaikki sukupuolielämäänsä tyytymättömät haluaisivat useammin sukupuoliyhdyntää, eli sukupuoliyhdyntämäärän lisääminen lisäisi heidän sukupuolielämään tyytyväisyyttään. Tämä tulos kertoo samaa kuin Pascoal et al. tutkimuksen määritelmän seksuaalisesta tyytyväisyydestä, johon yhtenä osana kuului toistuvuus, eli esimerkiksi se kuinka usein seksuaalista toimintaa, kuten yhdyntää, tapahtuu (2014, 25).

Toisaalta ensimmäisen hypoteesini paikkansapitävyyttä selvittääkseni tulee keskittyä heihin, jotka ovat vastanneet, että yhdyntöjä ei ole sopiva määrä, mutta myös muihin keskittyminen tuo arvokasta tietoa seksuaaliseen tyytyväisyyteen liittyen. Tiettyjen yhdyntämäärien haluamista tarkastellessa taulukosta 1 nähdään kuinka 51 prosenttia kyselyyn vastanneista myös haluaisi olla paljon tai vähän useammin yhdynnässä kuin mitä he ovat. 44,4 prosentille vastanneista nykyinen sukupuoliyhdyntämäärä on sopiva ja vain 4,6 prosenttia vastanneista haluaisi vähemmän sukupuoliyhdyntää tai ei haluaisi ollenkaan sukupuoliyhdyntää. Hieman yli puolet vastanneista haluaisivat olla useammin yhdynnässä, ja vain 4,6 prosenttia eli hyvin pieni osa haluaisi harvemmin tai ei lainkaan yhdyntää. Se, että yli puolet aineistosta haluaisi useammin olla sukupuoliyhdyntä, on samassa linjassa FINSEX-tutkimushankkeen tulosten kanssa siinä, että ihmiset ovat seksuaalisesti halukkaita (Väestöliitto 2017f).

Taulukosta 1 näkee myös, että useammin yhdyntöjä haluavista erittäin tai melko tyytymättömiä on 232 vastaajaa, ja he muodostavat 92,1 % tyytymättömistä. Puolestaan useammin yhdyntöjä haluavista ei tyytymättömiä tai tyytyväisiä on 182 vastaajaa, ja he muodostavat 70,3 % ei tyytymättömistä tai tyytyväisistä. Useammin yhdyntöjä haluavista melko tai erittäin tyytyväisiä on 418, ja he muodostavat 37,3 % tyytyväisistä. Eli suuri enemmistö tyytymättömistä ja ei

tyytymättömistä tai tyytyväisistä haluaisi useammin yhdyntöjä, ja prosenttiyksiköt kasvat tyytymättömyyden kasvaessa. Kun aineistossa enemmän yhdyntöjä haluavia on prosentuaalisesti enemmän niissä ryhmissä, joissa sukupuolielämään tyytyväisyys on matalampi kuin tyytyväisemmissä ryhmissä, kertoo se FINSEX-tutkimushankkeessa esitetystä pohdinnasta ihmisten elämisestä seksuaalisessa puutteessa. Sillä seksuaalisessa puutteessa eläminen tarkoitti juuri sitä, että haluja yhdyntään olisi, mutta halutut yhdyntämäärät eivät toteudu. (Väestöliitto 2017f.)

Kaikista tutkimukseen vastanneista harvemmin tai ei lainkaan yhdyntöjä haluaisi siis vain 4,6 prosenttia. Kun useammin yhdyntöjä halunneiden prosenttiyksiköt kasvoivat tyytymättömyyden lisääntyessä, niin harvemmin tai ei lainkaan yhdyntöjä halunneiden prosenttiyksiköt näkyvät taulukossa eritavoin. Prosenttiyksikköjen eroavaisuudet ovat pieniä, eivätkä ne mene järjestykseen tyytyväisyyden mukaan. Eniten tyytymättömistä neljä prosenttia haluaisi olla harvemmin tai ei ollenkaan sukupuoliyhdyntänsä. Ei tyytymättömistä tai tyytyväisistä 6,6 prosenttia puolestaan haluaisi harvemmin tai ei ollenkaan sukupuoliyhdyntää. 4,3 prosenttia tyytyväisimmistä haluaisi harvemmin tai ei ollenkaan olla sukupuoliyhdyntänsä. Tästä huomaa, että prosenttiyksiköt ovat suuremmat ei tyytymättömien tai tyytyväisten ja melko tai erittäin tyytyväisten osalta kuin erittäin tai melko tyytymättömien osalta. Tämä voi tosin johtua siitäkin, että vähemmän tyytyväisten lukumäärä on pienempi kuin muiden. Se, että osa vastaa haluavansa harvemmin tai ei ollenkaan sukupuoliyhdyntää, kertoo kuitenkin siitä, että seksuaalista tyytymättömyyttä halutaan ratkaista muutenkin kuin yhdyntöjä lisäämällä. Myös julkaisemattomassa harjoitustyössänikin (Kivinen 2016), jonka esittelin teoria osuudessa, yhdeksi teemaksi nousi se, ettei yhteiset halut kumppanin kanssa johda yhdyntään, vaan kumppaneilla on yhdynnän lisäksi tai sen tilalla muitakin seksuaalisia tapoja, jotka lisäävät heidän tyytyväisyyttä sukupuolielämäänsä.

Taulukosta 1 näkee lisäksi, kuinka 1120 kaikista kyselyyn vastanneista, eli suurin osa, on melko tai erittäin tyytyväisiä sukupuolielämäänsä. Heistä 58,4 % eli yli puolet on sitä mieltä, että heidän sukupuoliyhdyntämäärä on sopiva. Tämä sukupuolielämäänsä tyytyväisten yhdyntämääräänsä sopivana pitävä ryhmä on suurin koko kyselyn osalta, muiden tyytyväisyysryhmien yhdyntämääräänsä sopivana pitävät ryhmät ovat erittäin paljon pienempiä.

Joten seksuaalisesti tyytyväisiä ovat usein ihmiset, joiden sukupuoliyhdyntämäärät ovat heille sopivat. Tämä tulos kertoo toiselta kantilta samaa asiaa kuin ensimmäinen havaintoni aineiston vähiten tyytyväisistä ja heidän halustaan useammin yhdyntään, eli siitä kuinka seksuaalisen tyytyväisyyden määritelmässä yksi tyytyväisyyden määrittelevä tekijä on toistuvuus (Pascoal et al. 2014, 25). Eli seksuaalinen tyytyväisyys on yhteydessä yhdyntämääriin ja vähäinen seksuaalinen tyytyväisyys on yhteydessä siihen, että yhdyntöjä ei ole sopiva määrä, tämä analyysimenetelmä ei kuitenkaan kerro suoraan kumpi tekijöistä on syy ja kumpi seuraus.

Ristiintaulukon tulosten perusteella ensimmäinen hypoteesi voidaan mielestäni hyväksyä, sillä suurin osa niistä, jotka olivat seksuaalisesti tyytymättömiä eivät pitäneet sukupuoliyhdyntöjensä määrää sopivana. Kun 92,1 % sukupuolielämänsä erittäin tai melko tyytymättömästä haluaisi olla nykyistä useammin sukupuoliyhdyntäessään voidaan hypoteesi 1 hyväksyä, eli vähäinen seksuaalinen tyytyväisyys on yhteydessä siihen, että yhdyntöjä ei ole sopiva määrä. Myös FINSEX-tutkimushankkeen raporttien tulokset vähentyneistä yhdyntämääristä ja kasvaneista seksuaalisista haluista sekä pohdinta seksuaalisesta puutteesta (Väestöliitto 2017e; Väestöliitto 2017f) voidaan pitää järkevänä, sillä ristiintaulukoinnistani nähdään että, sukupuolielämänsä tyytymättömät haluaisivat olla useammin yhdynnässä. Tutkimukseni tulokset kertovat myös siitä, kuinka yhdyntöjen määrän lisääntyminen nykyisestä on toivomuksena suurimmalle osalle vastaajista, joten yleensäkin yhdyntämäärien laskun problematisointi on sopivaa.

4.4 Elämäntilanteen ja seksuaalisen toiminnan vaikutukset seksuaaliseen tyytyväisyyteen

Hypoteesia 2, eli elämäntilanteeseen liittyvät asiat vaikuttavat seksuaaliseen tyytyväisyyteen, ja hypoteesia 3, eli seksuaaliseen toimintaan liittyvät asiat vaikuttavat seksuaalisen tyytyväisyyteen, selvitettäessä lineaarisella regressioanalyysillä käytin siis tyytymättömyysmuuttujaa selitettävänä muuttujana ja selittävinä muuttujina elämäntilanne-, orgasmi- ja käännettyä seksuaalinen haluttomuus-muuttujia. Muuttujien arvot ovat siis sellaisia, että korkeammat arvot viittaavat seksuaaliseen tyytymättömyyteen, siihen, että elämäntilanteessa on

enemmän asioita, joiden muuttuminen parantaisi sukupuolielämää, harvemmin orgasmien saamiseen yhdynnässä ja useammin seksuaaliseen haluttomuuteen.

Taulukkoon 2 keräsin Kirveksen (2013, 16—18) mukaan analyysin keskeisemmät tunnusluvut. Ensimmäiseksi voidaankin nähdä, että analyysin Model Summary -kohdasta eli varianssianalyysistä saatu mallin selityssaste R^2 on 0,094 eli seksuaaliseen tyytymättömyyteen liittyvät seikat, kuten elämäntilanne, orgasmit ja haluttomuus, selittävät yhdessä seksuaalisen tyytymättömyyden vaihtelusta 9,4 prosenttia. Analyysin Anova-kohdasta mallin selittäjien merkitsevyys on 0.000 eli p-arvo on alle 0.001, eli nämä tulokset ovat tilastollisesti erittäin merkitseviä, joten malli sopii ainakin joltain osin aineistoon. Tämä tarkoittaa siis sitä, että analyysiini valitsemat muuttujat selittävät seksuaalisen tyytyväisyyden vaihtelusta noin kymmenesosan. Analyysin mukaan vain kolme muuttujaa siis selittävät melkein kymmenesosan seksuaalisen tyytyväisyyden vaihtelusta, elämäntilanne-, orgasmi-, ja seksuaalinen haluttomuus-muuttujat ovat siis melko keskeisiä asioita ja selvästi liittyvät seksuaaliseen tyytyväisyyteen.

Taulukko 2. Lineaarisen regressio analyysin keskeisemmät tulokset koskien seksuaalista tyytyväisyyttä, elämäntilannetta, orgasmia ja seksuaalista haluttomuutta

	Mallin selityssaste R^2	Mallin selittäjien merkitsevyys	Standardoitu regressiokerroin	Regressiokertoimen tilastollinen merkitsevyys	Toleranssi
Malli	,094	0,000			
Elämäntilanne			-,124	,000	,989
Orgasmi			,196	,000	,945
Seksuaalinen haluttomuus			,159	,000	,946

Selvittääkseni hypoteesia 2, eli sitä onko elämäntilanteeseen liittyvillä asioilla vaikutusta seksuaaliseen tyytyväisyyteen, lineaarisen regressioanalyysin mallin selityssasteen lisäksi myös analyysin Coefficients-kohdan standardoidut regressiokertoimet kiinnostavat. Taulukosta 2 näkee että, mielenkiintoisesti elämäntilanteen standardoitu regressiokerroin on -0,124, eli elämäntilanne-muuttuja arvojen kasvaessa seksuaalisen tyytymättömyyden arvot laskevat. Tämän regressiokertoimen tilastollinen merkitsevyys on 0.000 eli tilastollisesti erittäin

merkitsevä, joten tuloksia ei voida pitää vain sattuman seurauksena. Tämä tarkoittaa, että aineistossa elämäntilanteella näyttäisi olevan vaikutusta seksuaaliseen tyytyväisyyteen, mutta toisin päin kuin aikaisemman tutkimuksen ja teorian perusteella ajattelin. Useampien elämäntilanteeseen liittyvien tekijöiden muuttuminen eli korkeampi elämäntilanne-muuttujan arvo tarkoittaisi että, seksuaalinen tyytymättömyys vähentyisi eli seksuaalinen tyytyväisyys lisääntyisi. Tämä on siis päinvastainen tulos kuin julkaisemattomassa harjoitustyössäni, jossa juuri elämäntilanteeseen liittyvät tekijät häiritsivät mahdollisuuksia harrastaa seksiä ja yhdyntää (Kivinen 2016) ja näin mahdollisesti vaikuttivat seksuaaliseen tyytyväisyyteen.

Selvittääkseni, että vaikuttavatko seksuaalisen toimintaan liittyvät asiat seksuaaliseen tyytyväisyyteen eli hypoteesia 3 käsittelen ensin analyysin tuloksia keskittyen orgasmi-muuttujaan. Kuten taulukosta 2 näkee, orgasmi-muuttujan standardoitu regressiokerroin on 0,196 eli positiivinen, ja myös tämän regressiokertoimen tilastollinen merkitsevyys on 0.000 eli alle 0.001, mikä tarkoittaa sen olevan tilastollisesti erittäin merkitsevä. 0.196 regressiokerroin tarkoittaa sitä, että aineistossa orgasmi-muuttujan arvojen kasvaessa myös tyytymättömyys-muuttujan arvot kasvavat. Yksinkertaistetusti tämän mukaan siis kun, saa orgasmin lähes aina yhdynnässä on seksuaalisesti tyytyväisempi ja mitä harvemmin saa orgasmeja yhdynnässä sitä tyytymättömämpi on seksuaalisesti. 0.196 on kuitenkin melko pieni luku, mutta positiivinen sekä tilastollisesti merkitsevä, joten se kertoo jo jonkin verran orgasmien saannin yhteydestä seksuaaliseen tyytyväisyyteen. Eli orgasmien saamisella yhdynnässä on vaikutusta seksuaaliseen tyytyväisyyteen. Tämä tulos on saman suuntainen kuin aikaisempi tutkimus aiheesta sillä, esimerkiksi Pascoal et al. tutkimuksen mukaan orgasmi on yksi seksuaalisen tyytyväisyyden määritelmän osista (2014, 26), ja Suomessakin Haavio-Mannilan ja Kontulan tutkimuksesta saatiin selville, että seksuaalinen tyytyväisyys on suoraan yhteydessä orgasmiin (1997, 409—413).

Toinen seksuaaliseen toimintaan liittyvä asia, jolla selvitän kolmatta hypoteesiani, on seksuaalinen haluttomuus-muuttuja. Taulukosta 2 näkee että, seksuaalinen haluttomuus-muuttujan standardoitu regressiokerroin on 0.159, joka on myös positiivinen ja sen tilastollinen merkitsevyys on myös 0.000, mikä tekee tästäkin tuloksesta tilastollisesti erittäin merkitsevän. Näyttää siis siltä että, aineistossa myös seksuaalisella haluttomuudella on vaikutusta

seksuaaliseen tyytyväisyyteen. Aineistossa seksuaalinen haluttomuus-muuttujan arvojen kasvaessa tyytymättömyyden arvot kasvavat, eli yksinkertaistetusti harvemmin seksuaalista haluttomuutta kokeva on seksuaalisesti tyytyväisempi ja mitä useammin vastaaja kokee seksuaalista haluttomuutta, sitä tyytymättömämpi hän on seksuaalisesti. Myös tässäkin kohtaa vaikutus on melko pieni standardoidun regressiokertoimen ollessa 0,159, mutta aineistossa on kuitenkin olemassa yhteys asioiden välillä. Seksuaalinen halu on myös muissa tutkimuksissa liitetty seksuaaliseen tyytyväisyyteen, kuten Pascoal et al. tutkimuksessa seksuaalisen tyytyväisyyden määritelmästä, jonka mukaan seksuaalisen tyytyväisyyden yksi osa on halu (2014, 26).

Lineaarisen regressioanalyysin tulosten perusteella voidaan hypoteesit 2 ja 3 mielestäni hyväksyä, sillä mallin selityksasteen mukaan analyysini muuttujat selittävät lähes kymmenesosan selitettävän muuttujan muutoksista, ja tämä tulos on tilastollisesti erittäin merkitsevä, kuten myös standardoidut regressiokertoimet. Lisäksi vaikka standardoidut regressiokertoimet ovat analyysissäni pienet, niin ne silti osoittavat tietynlaista vaikutusta selittävien muuttujieni vaikutuksesta selitettävään muuttujaan. Kaikkien standardoitujen regressiokertoimien toleranssitkin ovat lähellä yhtä kuten taulukosta 2 näkee, joten multikollinearisuudestaan ei ole huolta. Aineistossa elämäntilanteeseen liittyvät asiat siis vaikuttavat seksuaaliseen tyytyväisyyteen analyysini perusteella, kuten myös seksuaaliseen toimintaan liittyvät asiat vaikuttavat seksuaaliseen tyytyväisyyteen. Eli hypoteesini 2 ja 3 voidaan hyväksyä, ja tulokset ovat tilastollisesti merkitseviä, joten niitä ei voi pitää vain sattuman tuloksena.

Hypoteesia 2 käsitellessäni analyysin tuloksena on se, että elämäntilanne-muuttujan arvojen kasvaessa (vastaajalla useampia elämäntilanteeseen liittyviä asioita, kuten häiritsevät lapset, riittävän levon puute, työstressi ja yhteisen ajan puute kumppanin kanssa) laskee tyytymättömyys-muuttujan arvot eli sukupuolielämään tyytymättömyys vähentyy eli seksuaalinen tyytyväisyys kasvaa. Hypoteesia 2 ja elämäntilanne-muuttujaa koskeva tulos on siis odotettujen harjoitustyöhöni sekä Pascoal et al. (2014) tutkimuksen tuloksiin perustuvien tulosten vastainen tulos, mikä on hyvin mielenkiintoista. Harjoitustyössäni juuri elämäntilanne-muuttujaan sisältyvät asiat kuten väsymys, stressi, ei aikaa arkena, lapset ja kumppanit erillään selittivät sitä, miksi vastaajien elämä oli epäsuotuisa seksille. Pascoal et al. tutkimuksen

tuloksissa puolestaan seksuaalista tyytyväisyyttä määriteltiin parisuhteen kautta ja yksi tarkempi tekijä oli läheisyys (2014, 25). Analyysissäni standardoidun regressiokertoimen olisi siis olettanut olevan positiivinen aikaisemman tutkimuksen perusteella, mutta se on kuitenkin negatiivinen. Vaikka tulos onkin odotuksieni vastainen, on hypoteesi 2 silti hyväksyttävissä, koska elämäntilanteeseen liittyvät asiat analyysin mukaan vaikuttavat seksuaaliseen tyytyväisyyteen, ja näistä vaikutuksista hypoteesissäni onkin kyse, eikä vaikutuksen suunnasta. Vaikka kolmas hypoteesinikin voidaan hyväksyä, on sen tulokset kuitenkin toisinpäin kuin toisen hypoteesini, sillä orgasmi- ja seksuaalinen haluttomuus-muuttujan arvojen kasvaessa myös tyytymättömyys muuttujan arvot kasvavat aineistossa. Eli yksinkertaistetusti hypoteesin 3 liittyen analyysin tulokset ovat se että, mitä harvemmin vastaaja saa orgasmeja yhdynnässä, sitä tyytymättömämpi hän on ja mitä useammin hän saa orgasmeja yhdynnässä, sitä tyytyväisempi hän on sukupuolielämäänsä eli seksuaalisesti tyytyväisempi. Myös haluttomuus-muuttujan kohdalla tulokset menevät niin, että mitä useammin kokee seksuaalista haluttomuutta, sitä korkeampi on seksuaalinen tyytymättömyys, ja mitä harvemmin kokee seksuaalista haluttomuutta, sitä matalampi on seksuaalinen tyytymättömyys eli hän on seksuaalisesti tyytyväisempi. Nämä tulokset ovat samassa linjassa esimerkiksi Pascoal et al. tutkimuksen kanssa, jonka tuloksena seksuaalista tyytyväisyyttä määriteltiin juuri muun muassa orgasmien ja halun kautta (2014, 26).

5 POHDINTAA SEKSUAALISESTA TYYTYVÄISYYDESTÄ

Työni tarkoitus on tutkia naisten seksuaaliseen tyytyväisyyteen liittyviä asioita, kuten sen ja yhdyntämäärien yhteyttä sekä elämäntilanteen ja seksuaaliseen toimintaan liittyvien asioiden vaikutusta seksuaaliseen tyytyväisyyteen. Henkilökohtaisena tarkoitukseni tällä työllä oli lisäksi tehdä SPSS-työskentelystä ja kvantitatiivisesta tutkimuksesta itselleni tutumpaa ja oppia näistä menetelmistä enemmän. Aikaisemman tutkimuksen perusteella muodostetut hypoteesini voitiin kaikki hyväksyä analyysieni perusteella. Eli tutkimuksen keskeisimpinä tuloksina ristiintaulukoinnin mukaan on se, suurimmalla osalla seksuaalisesti tyytymättömistä ei ollut omasta mielestään sopiva määrä sukupuoliyhdyntöjä, vaan he halusivat useammin yhdyntöjä. Muutenkin 51 % vastanneista haluaisi useammin yhdyntöjä ja vain 4 % vastanneista haluaisi harvemmin tai ei ollenkaan olla sukupuoliyhdyntäessä. Lineaarisen regressioanalyysin tulosten mukaan elämäntilanteeseen liittyvät tekijät vaikuttavat negatiivisesti seksuaaliseen tyytyväisyyteen, eli toinenkin hypoteesi voidaan hyväksyä. Kolmaskin hypoteesi voidaan hyväksyä, sillä lineaarisen regressioanalyysin mukaan seksuaaliseen toimintaan liittyvät asiat eli orgasmien saanti ja seksuaalinen haluttomuus vaikuttavat positiivisesti seksuaaliseen tyytyväisyyteen. Analyysissäni elämäntilanteeseen ja sukupuoliseen toimintaan liittyvät asiat yhdessä selittävät 9,4 prosenttia seksuaalisen tyytyväisyyden vaihtelusta.

Kuten muissakin tutkimuksissa on tälläkin työllä omat rajoitteensa. Esimerkiksi käyttämällä muiden aiemmin luomaa kyselyä ja keräämää aineistoa, tulee minun muodostaa oma tutkimukseni tämän aineiston pohjalta. Itsetehdyllä kyselyllä voisi käyttää toisenlaisia kysymyksiä ja sanavalintoja, jotka voisivat mahdollistaa toisenlaista analysointia. Kandidaatin tutkielmaa tehdessä koen kuitenkin, että tämä aineisto on sopiva tarkoituksiini, sillä pystyn sen avulla käsittelemään haluamiani tekijöitä. Aineisto määritteli sen, kuinka keskityn vain naisiin, mutta se myös määritteli osaa sanavalinnoistani tutkimukseen liittyen. Esimerkiksi yhdyntöjen sopiva määrä, on hyvin subjektiivinen määritelmä, sillä toiselle sopivaa voi olla 2 kertaa päivässä ja toiselle 2 kertaa viikossa. Käyttökelpoisen tästä sanavalinnasta mielestäni teki kuitenkin se, että muuttujan muut arvot oli määriteltä niin, että haluttiin joko nykyisiä yhdyntämääriä useammin tai harvemmin yhdyntöjä. Tutkimuksen tuloksillakin on jonkinlaisia rajoituksia, kuten esimerkiksi ristiintaulukoinnin perusteella voi nähdä, että yhdynnällä ja

tyytyväisyydellä on yhteys, muttei kuitenkaan sen yhteyden suuntaa. Aikaisemman tutkimuksen perusteella voi kuitenkin päätellä yhteyden suuntaa.

Lineaarista regressioanalyysiä tehdessä kannattaa valita selittävät ja selitettävä muuttuja aikaisemman tutkimuksen mukaan, kuten teinkin, jotta syy-seuraussuhteelle on teoreettista tukea. Käytin analyysissä vain kolmea selittävää muuttujaa, ja muiden selittävien muuttujien lisääminen olisi mahdollisesti kasvattanut selitysasetta 9,4 prosentista. Analyysin standardoidut regressiokertoimet olivat melko pieniä, mutta ne kuitenkin antoivat suuntaa vaikutuksesta elämäntilanne-muuttujan ja seksuaaliseen toimintaan liittyvien muuttujien välillä. Kaikki analyysin tulokset olivat kuitenkin tilastollisesti merkitseviä, joten tulokset eivät johdu sattumasta ja havaitut yhteydet ovat todellisia aineistossa. Yleistettävyyttä kaikkiin suomalaisiin naisiin pitää kuitenkin pohtia otoksen edustavuuden kautta, otoksen koko oli hyvä ja se oli muodostettu edustavaksi, mutta vastausprosentti jäi melko alhaiseksi ja aineisto koostui 1697:sta vastauksesta. Kuitenkin tämäkin on melko hyvä koko aineistolle ja sen ollessa tarpeeksi edustava otos suomalaisista naisista voidaan tutkimukseni tuloksiakin yleistää koskemaan suomalaisia naisia. Aineisto on tosin kerätty jo vuonna 2006, joten tulosten yleistämisessä nykypäivään pitää olla varovainen.

Seuraavaksi pohdin ja yhdistän tuloksiani aikaisempaan tutkimukseen seksuaalisesta tyytyväisyydestä, mutta ehkä aikaisemmin kertomani teoriatausta seksuaaliseen tyytyväisyyteen liittyen kuten sosiaalisen vaihdon teoria ei kuitenkaan ollut sopivin valinta tuloksieni pohdinnan kannalta. Tutkimukseni mukaan seksuaalisesti tyytymättömistä melkein kaikki eli 92,1 % haluaisivat useammin yhdyntöjä, lisäksi kaikista vastanneista hieman yli puolet haluaisivat useammin yhdyntöjä, joten näen FINSEX-tutkimushankkeen uusimpien tulosten eli yhdyntämäärien vähänemisen ja halujen lisääntymisen problematisoinnin (Väestöliitto 2017f) sopivana. Tulokseni siis ovat samassa linjassa esimerkiksi heidän pohdintojensa kanssa seksuaalisesta puutteesta, eli siitä kuinka joillain on enemmän seksuaalisia haluja, kuten halua useammin yhdyntään, kuin toteutuneita yhdyntöjä. FINSEX-hankkeessa tätä on tutkittu seksuaalisen halun ja toteutuneiden yhdyntämäärien kautta, muttei seksuaalisen tyytyväisyyden ja haluttujen yhdyntämäärien kautta, joten tulokseni tuovat toisenlaista näkökulmaa asiaan, mutta kuitenkin tukevat heidän tuloksiaan. Tarkoitukseni oli siis selvittää onko

yhdyntämäärien vähenemisen ja halujen lisääntymisen problematisointi perusteltua, mikä tuloksieni mukaan siis on perusteltua. Näitä tuloksia voisi kuitenkin elaboroida, ja selvittää esimerkiksi iän tai parisuhteen vaikutusta tuloksiin, mutta tässä tutkimuksessa en koe sitä pääasiana.

Toinen hypoteesini käsittelee elämäntilanteeseen liittyvien asioiden vaikutusta seksuaaliseen tyytyväisyyteen. Vaikka tämä hypoteesi voidaankin hyväksyä, sillä tutkimukseni mukaan elämäntilanteeseen liittyvät asiat vaikuttavat seksuaaliseen tyytyväisyyteen, on elämäntilanteen vaikutus kuitenkin toisenlainen kuin aikaisemman tutkimuksen perusteella uskoin sen olevan. Julkaisemattoman harjoitustyöni (Kivinen 2016) perusteella esimerkiksi häiritsevät lapset, stressi, yhteisen ajan puute tai läheisyys sekä väsymys vaikuttivat siihen, ettei seksiä ja yhdyntää harrastettu, mikä tarkoittaisi matalampaa seksuaalista tyytyväisyyttä, sillä yhdyntöjä ei olisi halutusti. Esimerkiksi tämän perusteella muodostin toisen hypoteesini ja oletin näiden elämäntilanteeseen liittyvien tekijöiden parantumisen eli elämäntilanne-muuttujan korkeampien arvojen kasvattavan myös tyytymättömyys-muuttujan arvoja. On erittäin mielenkiintoista, että tulokset ovat kuitenkin toisinpäin, sillä tyytymättömyys-muuttujan arvot laskivat elämäntilanne-muuttujan arvojen kasvaessa, joten tulokset ovat ristiriidassa esimerkiksi aikaisemman julkaisemattoman harjoitustyöni (Kivinen 2016) tulosten kanssa.

Elämäntilanne-muuttujan käyttämisen ideana on se että, kun muuttuja saa korkean arvon on vastaajalla ollut elämässään monta asiaa, joiden muuttuminen parantaisi sukupuolielämää. Nämä elämäntilanteen asiat olisit siis yhteydessä seksuaaliseen tyytyväisyyteen, ja jos niiden vaikutusta saataisiin vähentymään lisääntyisi seksuaalinen tyytyväisyys. Kertoessani muodostamastani elämäntilanne-muuttujasta luvussa 3.2 näkee, että yli puolella vastaajista mikään huomioonotetuista asioista ei parantaisi sukupuolielämää ja vain hyvin pienellä osalla on elämässään monta huomioonotetuista sekoista, jotka parantaisivat heidän sukupuolielämää. Tämä osaltaan vaikuttaa analyysin tuloksiin, mutta lineaarisen regressioanalyysini analyysien mukaan käyttämäni muuttujat kuitenkin sopivat kyseessä olevaan analyysimuotoon.

Seksuaalista toimintaa käsittelevien muuttujieni vaikutukset seksuaaliseen tyytyväisyyteen ovat positiiviset, eli ne odotetustikin lisäävät seksuaalista tyytyväisyyttä. Useissa tutkimuksissa

käytetyt tekijät kuten seksuaalinen haluttomuus sekä orgasmien saaminen vaikuttavat tutkimukseni mukaan seksuaaliseen tyytyväisyyteen. Tutkimukseni tuo kvantitatiivista tietoa aiheesta, ja näin esimerkiksi Pascoal et al. (2014) kvalitatiivinen tutkimus seksuaalisen tyytyväisyyden määritelmästä, jonka mukaan halu sekä orgasmi ovat seksuaalisen tyytyväisyyden osia, saa lisää määrällistä tutkimustietoa tulostensa tueksi. Orgasmiin ja haluttomuuteen liittyvät tulokseni tukevat myös aiempaa seksuaaliseen tyytyväisyyteen liittyvää käsitystä, joka on kvantitatiivisten tutkimusten tulosta, kuten esimerkiksi orgasmien ja seksuaalisen tyytyväisyyden yhteys (Haavio-Mannila & Kontula 1997, 409—413).

Seksuaalinen tyytyväisyys on osa seksuaalista hyvinvointia, seksuaaliseen hyvinvointiin nähdään liittyvän erilaisia vaikuttavia tekijöitä niin yksilötasolla kuin yhteiskunnan rakenteissa ja asenteissa. Joten on siis selvää, että tutkimukseni tuloksia tulee pohtia niin yksilötasolla kuin laajemmin yhteiskunnallisesti. Molempia tasoja yhdistelevät sosiaalisesti opitut seksuaaliset skriptit, joista Kontula kertoo (2009, 220), voivat vaikuttaa naisten käyttäytymiseen liittyen seksuaaliseen tyytyväisyyteen. Voiko olla niin, että naiset ovat oppineet seksuaalisen skriptin haluttomuudesta? Miehet nähdään seksiä haluavina ja sitä ehdottavina, ja naiset vastaamassa seksuaalisiin ehdotuksiin (Kontula 2009, 220), joten ehkä naisille haluttomuuskin olisi soveliaampaa kuin miehille. Kontulan esimerkki naisista vastaamassa seksuaalisiin ehdotuksiin, joita miehet esittävät, tekee skriptistä sellaisen, ettei naisille ole sopivaa ehdotella seksiä tai yhdyntää. Heteronormatiivisesti ajatellen, jos naiset eivät tuo ilmi halujaan yhdyntään, eli ehdota seksiä miehille, ei naisten seksuaalinen tyytyväisyytensä mahdollisesti parane.

Elämäntilanteeseen liittyen tulokset voivat kertoa siitä, että jos ihmiset ovat yleisesti tyytyväisiä, ovat he myös seksuaalisesti tyytyväisiä. Kun suurimmalla osalla vastaajista ei ollut huomioon otettuja asioita, jotka vähentäisivät seksuaalista tyytyväisyyttä, kuten häiritseviä lapsia tai stressiä, ja tutkimukseni mukaan seksuaalinen tyytyväisyys lisääntyi näiden tekijöiden lisääntyessä, voidaan pohtia ovatko nämä oletetut häiritsevät tekijät edes häiritseviä. Onko seksi ja yhdyntä näitä tekijöitä tärkeämpiä ja seksiä harrastetaan, vaikka olisikin esimerkiksi stressiä? Häiritseviksi oletetut ja seksuaalisen tyytyväisyyden kannalta negatiiviset asiat eivät siis ehkä olekaan seksuaalisen tyytyväisyyden kannalta negatiivisia, vaan seksiä harrastetaan, vaikka olisikin esimerkiksi lapsia, ne eivät ehkä ole häiritseviä lapsia seksin kannalta. Tämän

tutkimuksen tuloksen ja julkaisemattoman harjoitustyöni (Kivinen 2016) tulosten ristiriidan kannalta olisi hyvä tutkia lisää aihetta ja näin selvittää mitkä tekijät häiritsevät seksin harrastamista.

Orgasmit ja seksuaalinen halu nähdään usein tärkeänä osana seksuaalista tyytyväisyyttä, kuten Pascoal et al. ovat myös osoittaneet seksuaalista tyytyväisyyttä määrittelevässä tutkimuksessaan (2014, 26). Seksiä kuvataan myös orgasmikeskeiseksi, eli orgasmi on seksin päämäärä tai tarkoitus. Seksuaalisen halun voisi nähdä olevan edellytys seksin harrastukselle tai yhdynnälle, sillä ilman halua harrastaa seksiä olisi kyse mahdollisesti raiskauksesta. Tutkimukseni tulokset koskien seksuaalisen halun ja orgasmien saamisen positiivista vaikutusta seksuaaliseen tyytyväisyyteen liittyvät näihin teemoihin orgasmikeskeisyydestä ja seksuaalisen tyytyväisyyden määritelmistä, ja vahvistavat esimerkiksi Pascoal et al. (2014) tutkimuksen tuloksia seksuaalisen tyytyväisyyden määritelmistä.

Yleisesti yhteiskunnan kannalta tutkimukseni tuloksiin reagoinnilla voitaisiin yksinkertaistetusti vaikuttaa esimerkiksi väestönkasvuun. Ymmärtämällä esimerkiksi yhdyntämäärien ja seksuaalisen tyytyväisyyden yhteyden, voisimme seksuaalisesti tyytyväisenä kansana mahdollisesti lisätä lasten syntyvyyttä, sillä silloin yhdyntäkertojakin olisi enemmän ja näin mahdollisuuksia hedelmöitykselle olisi enemmän. Seksuaalinen tyytyväisyys on yhteydessä myös yleiseen tyytyväisyyteen, ja näin yhteiskunta hyötyisi tyytyväisistä kansalaisistaan parantaessaan heidän mahdollisuuksia seksuaaliseen tyytyväisyyteen. Tämä on kuitenkin melko yksinkertaistettu pohdinta aiheesta. Tutkimukseni tuoma lisätieto seksuaaliseen tyytyväisyyteen liittyen voi tuoda lisäksi mahdollisuuksia seksuaaliterveyden kanssa työskenteleville, esimerkiksi seksuaaliterapeutit voisivat pohtia tuloksiani seksuaalisesta tyytyväisyydestä ja sen yhteyksistä esimerkiksi yhdyntämääriin tai seksuaaliseen toimintaan tutkimuksissaan tai asiakkaiden ongelmien kanssa.

Tutkimuksestani kumpuaa minulle paljon kehittämisehdotuksia sekä tutkimuskohteita tulevaisuudelle, esimerkiksi se, että onko seksuaalista halukkuutta mittaava asia vain se, että halutaanko yhdyntää. Tutkimuksessanikin 4 % seksuaalisesti tyytymättömistä sekä kaikista vastanneista 4,6% halusi yhdyntää harvemmin tai ei ollenkaan, joten tulisi tutkia lisää sitäkin,

että mitkä muut kuin yhdyntä olisi sopivia mittareita seksuaaliselle toiminnalle. Yhdyntäkeskeisyydestä ja heteronormatiivisesta tutkimuksesta pois pääseminen olisi erittäin suotavaa. Tällaiset tutkimukset jättävät paljon asioita ulkopuolelleen, kuten itsetyydytyksen ja penis-vagina -yhdyntästä poikkeavat tavat harrastaa seksiä, ja tarvitsemme kuitenkin kaikki huomioon ottavaa tutkimusta.

Naisiin ja heidän nautintoonsa keskittyminen on hyväksi, mutta tarvitsemme myös kattavaa tietoa esimerkiksi miesten seksuaalisesta tyytyväisyydestä, halusta ja toiveista. Myös FINSEX-hankkeenkin nostaman seksuaalisen puutteen (Väestöliitto 2017f) tutkiminen on erittäin tärkeää, niin ihmisten seksuaalisen tyytyväisyyden kuin yhteiskunnan toimivuudenkin kannalta. Esimerkiksi lähiaikoina tapahtuneet terroriteot Incel-liikkeeseen liittyen ovat hälyttäviä, ja ne kertovatkin seksuaalisen puutteen ja yhteiskunnan toimivuuden yhteydestä (ks. esim. Määttänen & Torvinen 2018, Helsingin Sanomat 25.4.2018).

Lisäksi tämän tutkimuksen aineisto on vuodelta 2006, ja monet muutkin aiheeseen liittyvät tutkimukset ovat vielä vanhempia, joten seksuaaliseen tyytyväisyyteen liittyvän tutkimuksen tälle vuosikymmenelle tuominen olisi erittäin suositeltavaa ajantasaisemman tiedon kannalta. Myös seksuaalisen tyytyväisyyden ja seksuaalisuuden pohtiminen olisi mielenkiintoista. Esimerkiksi seksuaalisuus käsitteenä on laajempi kuin pelkkä sukupuolielämä, joten seksuaalinen tyytyväisyyskin voi olla laajempi käsite kuin vain seksielämään tyytyväisyyteen keskittyvä. Kuitenkin jos seksuaalista tyytyväisyyttä lähinnä mitataan tutkimuksissa tyytyväisyydellä yhdyntämääriin, kuten FINSEX-tutkimushankkeessa, niin tarvitseeko kaikkien edes olla seksuaalisesti tyytyväisiä, jos heille yhdyntämäärät eivät ole tärkeitä, vaan seksi sisältää muutakin heille tärkeämpää ja enemmän seksuaalista tyytyväisyyttä tuottavaa.

LÄHDELUETTELO

Aineisto:

Taloustutkimus Oy: Naiset ja seksi 2006 [sähköinen tietoaaineisto]. Versio 1.0 (2006-12-04).
Yhteiskuntatieteellinen tietoaarkisto [jakaja]. <http://urn.fi/urn:nbn:fi:fsd:T-FSD2215>

Kirjallisuus ja muut lähteet:

Castellanos-Torres, Esther, Carlos Álvarez-Dardet, Dolores Ruiz-Muñoz & Gloria Pérez (2013): Social determinants of sexual satisfaction in Spain considered from the gender perspective. *Annals of Epidemiology* 23, 150—156.

Haavio-Mannila, Elina & Osmo Kontula (1997): Correlates of increased sexual satisfaction. *Archives of Sexual Behavior* 26:4, 399—419.

Henderson, Aloson W., Keren Lehavot & Jane M. Simoni (2009) Ecological Models of Sexual Satisfaction Among Lesbian/Bisexual and Heterosexual women. *Archives of Sexual Behavior* 38, 50—65.

Ilmonen, Tuisku & Jussi Nissinen (2006): Sanasto. Teoksessa Apter, Dan, Leena Väisälä & Kari Immola (toim.): *Seksuaalisuus*. Helsinki: Duodecim.

Jokivuori, Pertti & Risto Hietala (2015): Määrällisiä tarinoita: Monimuuttujamenetelmien käyttö ja tulkinta. Jyväskylä: Duodecim, 432—457.

Kallionpää, Katri (Helsingin Sanomat 10.2.2016): Tutkimus: Suomalaisten seksihalut suuremmat kuin koskaan, silti seksiä harrastetaan entistä harvemmin. Sanomalehtiartikkeli. Saatavilla <<http://www.hs.fi/hyvinvointi/art-2000002885366.html>>, luettu 18.4.2017.

Kanerva, Arla (Helsingin Sanomat 15.10.2018): #metoo syntyi vuosi sitten, mutta elokuva-ala ei vielääkään oikein tiedä miten siihen pitäisi suhtautua, sanoo Heidi Lindén – näin #metoo

eteni. Sanomalehtiartikkeli. Saatavilla <https://www.hs.fi/kulttuuri/art-2000005864123.html>, luettu 20.10.2018.

Karhunen, Ville, Ilkka Rasi, Esa Lepola, Arto Muhli & Aila Kanninen (2011): IBMS SPSS Statistics Perusteet. Oulu: Oulun yliopisto.

Kirves, Kaisa (2013): Määrälliseen aineistoon perustuvien tutkielmien menetelmäopas. Opetusmoniste. Tampereen yliopisto. Saatavilla <http://www.uta.fi/yky/psy/kaytannot/index/Menetelmaopas%202013-1.pdf>, luettu 18.6.2018.

Kivinen, Siru (2016): Syitä seksin määrälle. Tutkielma seksin harrastamisesta ja harrastamattomuudesta. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto. Julkaisematon sosiologinen harjoitustyö.

Kontula, Osmo (2009): Between Sexual Desire and reality. Väestöliiton julkaisu. Saatavilla https://www.vaestoliitto.fi/tieto_ja_tutkimus/vaestontutkimuslaitos/julkaisut/kaikki_julkaisut_all_publication/between_sexual_desire_and_realit/, luettu 18.4.2017.

Kontula, Osmo (2016): Lemmen paula, Seksuaalinen hyvinvointi parisuhdeonnan avaimena. Helsinki: Väestöliitto ry.

Laine, Annu (23.8.2017 Aamulehti): Antti Rinne kannusti suomalaisia "synnytystalkoisiin" – Jopa puoluetoverit tuomitsivat sanavalinnan: "Tuo mieleen kolmannen valtakunnan". Sanomalehtiartikkeli. Saatavilla <https://www.aamulehti.fi/kotimaa/antti-rinne-kannusti-suomalaisia-synnytystalkoisiin-jopa-puoluetoverit-tuomitsivat-sanavalinnan-tuo-mieleen-kolmannen-valtakunnan-200346155>, luettu 18.6.2018.

McNulty, James K., Carolyn A. Wenner & Terri D. Fisher (2016): Longitudinal associations among Relationship Satisfaction, Sexual Satisfaction and Frequency of sex in early marriage. Archives of Sexual Behavior 45, 85—97.

Määttänen, Juuso & Pekka Torvinen (25.4.2018 Helsingin Sanomat): Mikä on ”incel”? Torontossa ihmisten päälle ajanut opiskelija ilmeisesti julistautui liikkeen kannattajaksi, tästä siinä on kyse. Sanomalehti artikkeli. Saatavilla < <https://www.hs.fi/nyt/art-2000005655657.html>>, luettu 20.10.2018.

Pascoal, Patrícia Monteiro, Isabel de Santa Bárbara Narciso & Nuno Monteiro Pereira (2014): What is Sexual Satisfaction? Thematic Analysis of Lay People’s Definitions. Journal of Sex Research 51:1, 22—30.

Sprecher, Susan (1998): Social exchange theories and sexuality. Journal of Sex Research 35:1, 32—43.

Väestöliitto (2017 a): Väestöntutkimuslaitos. Verkkojulkaisu. Saatavilla: <http://www.vaestoliitto.fi/tieto_ja_tutkimus/vaestontutkimuslaitos/>, luettu 18.4.2017.

Väestöliitto (2017 b): Seksologinen tutkimus. Verkkojulkaisu. Saatavilla <http://www.vaestoliitto.fi/tieto_ja_tutkimus/vaestontutkimuslaitos/seksologinen_tutkimus/>, luettu 18.4.2017.

Väestöliitto (2017 c): Suomalaisen seksuaalisuus FINSEX tutkimushanke. Verkkosivut. Saatavilla <http://www.vaestoliitto.fi/tieto_ja_tutkimus/vaestontutkimuslaitos/seksologinen_tutkimus/suomalaisen-seksuaalisuus-finse/>, luettu 18.4.2017.

Väestöliitto (2017 d): Seksitutkimuslomake 2015. Saatavilla <https://vaestoliitto-fi-bin.directo.fi/@Bin/006698f3a19d689a7c240fdd8542c4b0/1489147727/application/pdf/4782300/Seksitutkimuslomake15_SUOMI2.pdf>, luettu 18.4.2017.

Väestöliitto (2017 e): FINSEX yhdyntätrendit. Tutkimusraportti. Saatavilla <http://www.vaestoliitto.fi/tieto_ja_tutkimus/vaestontutkimuslaitos/seksologinen_tutkimus/suomalaisen-seksuaalisuus-finse/finsex-yhdyntatrendit/>, luettu 18.4.2017.

Väestöliitto (2017 f): FINSEX halu. Tutkimusraportti. Saatavilla

<http://www.vaestoliitto.fi/tieto_ja_tutkimus/vaestontutkimuslaitos/seksologinen_tutkimus/suomalaisten-seksuaalisuus-finse/finsex-halu/>, luettu 18.4.2017.

WHO (2018): Defining sexual health. Verkojulkaisu. Saatavilla

<http://www.who.int/reproductivehealth/topics/sexual_health/sh_definitions/en/>, luettu 1.10.2018.